

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

Xe KAMER

A R R E S T

**nr. 225.435 van 12 november 2013
in de zaak A. 208.125/X-15.371.**

In zake : Tommy RAGÉ
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Bram Vandromme
kantoor houdend te 8500 Kortrijk
Walle 113
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

1. de PROVINCIE OOST-VLAANDEREN
2. het VLAAMSE GEWEST
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Paul Aerts
kantoor houdend te 9000 Gent
Coupure 5
bij wie woonplaats wordt gekozen

Tussenkommende partijen :

1. de NV LUKONA
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Carina Van Cauter
kantoor houdend te 9552 Herzele
Pastorijstraat 30
bij wie woonplaats wordt gekozen
2. de STAD GERAARDSBERGEN

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 28 februari 2013, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van het besluit van 5 september 2012 van de provincieraad van Oost-Vlaanderen tot definitieve vaststelling van het provinciaal ruimtelijk uitvoeringsplan (hierna: PRUP) “Afbakening kleinstedelijk gebied Geraardsbergen” en van het besluit van 7 december 2012 van de Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport waarbij

dit PRUP wordt goedgekeurd, bij uittreksel bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 3 januari 2013.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partijen hebben een nota ingediend.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Frans De Buel heeft een verslag opgesteld.

Met toepassing van artikel 90, § 1, vierde lid van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, is de zaak verwezen naar een kamer met drie leden.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 6 september 2013.

Kamervoorzitter Johan Lust heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Bram Vandromme, die verschijnt voor de verzoeker, Kaat Van Keymeulen, juriste, die verschijnt voor de eerste verwerende partij, advocaat Inneke Bockstaele, die *loco* advocaat Paul Aerts verschijnt voor de tweede verwerende partij, en advocaat Jurgen De Staercke, die *loco* advocaat Carina Van Cauter verschijnt voor de eerste tussenkomende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Fans De Buel heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. Voor de opmaak van het PRUP “Afbakening kleinstedelijk gebied Geraardsbergen” is een plan-MER opgesteld dat de dienst Mer heeft goedgekeurd op 10 november 2011.

De plenaire vergadering met betrekking tot het voorontwerp heeft plaatsgehad op 23 september 2011.

De provincieraad van de provincie Oost-Vlaanderen stelde het PRUP voorlopig vast op 14 december 2011.

Het openbaar onderzoek vond plaats van 9 januari 2012 tot en met 8 maart 2012; verzoeker diende geen bezwaar in.

Het advies van de Procoro is 26 juni 2012 gedateerd.

Het op 5 september 2012 definitief vastgestelde en op 7 december 2012 goedgekeurde PRUP “Afbakening kleinstedelijk gebied Geraardsbergen” behelst een:

- deelplan Grenslijn;
- deelplan Geraardsbergen Noord;
- deelplan Specifiek bedrijventerrein voor kleinhandel langs de N42;
- deelplan Regionaal bedrijventerrein Schendelbeke Oost;
- deelplan Unalsite; en
- deelplan Natuurgebieden Molenbeekvallei.

4. Verzoeker woont binnen de afbakening van het kleinstedelijk gebied Geraardsbergen, langs de Astridlaan/N42, in de onmiddellijke omgeving van het plangebied Geraardsbergen Noord.

Dit plangebied, dat ten westen van de N42 ligt, behelst, van noord naar zuid, een gemengd regionaal bedrijventerrein (artikel 1 van de

stedenbouwkundige voorschriften), een gebied voor dagrecreatie (artikel 2) en een recreatief bosgebied (artikel 3). De zone voor gemengd regionaal bedrijventerrein is bestemd voor bedrijven van regionaal belang die vanwege ruimtelijke en/of milieuredenen niet verweefbaar zijn met een multifunctionele stedelijke omgeving of een residentiële omgeving. In de zuidelijke helft van het bedrijventerrein, onder de spoorlijn naar Gent, bedraagt de maximale perceelsoppervlakte in principe 5.000 m². Ten noorden van de spoorlijn is 5.000 m² in principe de minimale perceelsoppervlakte; in die deelzone is de vestiging van regionale bedrijven met afvalverwerkende en recyclerende activiteiten toegelaten. Tussen deze twee deelzones in ligt een zone voor spoorinfrastructuur (artikel 4).

Het plangebied wordt ontsloten via een centrale ontsluitingsstructuur, parallel aan de N42, en erop aantakkend. De ontsluitingsweg wordt ontwikkeld als een “parkweg”, met laanbeplanting en van de rijweg gescheiden fietspaden.

IV. Tussenkomen

5. De nv Lukona, die uiteenzet eigenaar te zijn “van diverse percelen die vallen onder het bestreden PRUP, en met name onder het deelplan Unalsite”, en de stad Geraardsbergen vragen in het kort geding te mogen tussenkomen.

Er is reden om hun verzoek in te willigen.

V. Ontvankelijkheid

Standpunt van de partijen

6.1. In zijn verzoekschrift legt verzoeker met betrekking tot zijn belang uit dat zijn perceel en woning vlak naast het gebied van deelplan Geraardsbergen Noord ligt en dat door de geplande bestemmingswijzigingen en de daarbij geldende voorschriften de woningen in de nabijheid van dat plangebied

een sterke toename van hinder zullen ervaren, nog vergroot door de verhoging van het verkeer op de N42 en de gebrekkige mobiliteitsonderzoeken wat de totaliteit van het plan betreft. Verzoeker beklemtoont dat hij als omwonende van het plangebied het recht heeft om de wijze waarop voor de gronden nieuwe bestemmingen worden gecreëerd “in rechte in vraag te stellen” en dat het aan hemzelf toekomt om te bepalen of de nieuwe bestemmingen al dan niet nadeliger zijn dan de bestaande toestand.

6.2. Met betrekking tot de omvang van het voorwerp van het beroep wijst verzoeker erop dat een PRUP in beginsel één en ondeelbaar is en dat er te dezen een rechtstreeks verband bestaat tussen de inkleuring van de verschillende deelgebieden. Zo hangt de inkleuring van het deelplan Geraardsbergen Noord rechtstreeks samen met de inkleuring van het deelplan Unalsite: doordat een deel van de Unalsite wordt herbestemd tot “specifiek regionaal bedrijventerrein voor kleinhandel” diende een oplossing te worden gezocht voor de aanwezige industrie op de Unalsite; die oplossing werd gevonden in het gebied van Geraardsbergen Noord, waarbij de stedenbouwkundige voorschriften werden opgesteld op maat van de industrie die op de Unalsite aanwezig is.

Bovendien blijkt uit de middelen dat de wettigheidskritiek “per definitie een impact heeft op het PRUP in zijn geheel. Een gedeeltelijke vernietiging zou de algemene economie van het plan aantasten”.

7. De eerste verwerende partij meent dat in voorkomend geval de schorsing “dient [...] beperkt te worden tot het deelplan ‘Geraardsbergen Noord’ en/of het deelplan ‘Unalsite’”.

8. Volgens de tweede verwerende partij is het duidelijk dat verzoeker “enkel belang heeft bij het deelplan 2 ‘Geraardsbergen Noord’, en dan nog beperkt tot de bestemmingszone art. 1 gemengd regionaal bedrijventerrein”. Het is niet, aldus de tweede verwerende partij, omdat een bestaand bedrijf in de Unalsite door de herbestemming tot specifiek regionaal bedrijventerrein voor kleinhandel naar een andere locatie zou moeten zoeken dat er een band bestaat

tussen dit bestemmingsgebied van het deelplan Unalsite en het bestemmingsgebied artikel 1 van het deelplan Geraardsbergen Noord.

9. De eerste tussenkomende partij benadrukt dat zij eigenaar is van quasi het volledige gedeelte specifiek regionaal bedrijventerrein voor kleinhandel opgenomen in het deelgebied Unalsite en dat die eigendommen “geen uitstaans [hebben] met de door verzoek[er] ingeroepen herlokalisatieproblematiek van het bedrijf Rebuco naar het deelgebied Geraardsbergen Noord, zodat deze kwestie er geenszins aan in de weg staat dat verzoekster in tussenkomst het gedeelte ‘Specifiek regionaal bedrijventerrein voor kleinhandel’ realiseert”. Het beroep moet naar haar mening onontvankelijk worden verklaard in zoverre het tegen het deelgebied Unalsite is gericht, minstens het gedeelte specifiek regionaal bedrijventerrein voor kleinhandel ervan.

Beoordeling

10. Zoals verzoeker zijn belang toelicht, houdt het wezenlijk verband met de bestemmingswijzigingen die de bestreden beslissingen doorvoeren met betrekking tot het plangebied Geraardsbergen Noord. In dat plangebied wordt in het noorden landschappelijk waardevol agrarisch gebied omgezet naar gemengd regionaal bedrijventerrein, waarin afvalverwerking en recyclage is toegelaten.

Wonend in de onmiddellijke omgeving hiervan, langs de N42-Astridlaan, heeft verzoeker er een voldoende belang bij om de schorsing te vorderen van het – op het eerste gezicht onsplitsbare – deelplan Geraardsbergen Noord.

11. Om zijn belang bij een schorsing van ook de andere deelplannen te staven, betoogt verzoeker in de eerste plaats dat er tussen de inkleuring van de verschillende deelgebieden “een rechtstreeks verband” bestaat. Dat verband licht hij alleen toe met betrekking tot het deelplan Unalsite: op die site is een bedrijf gevestigd, Rebuco, dat de provincie gelet op de nieuwe

stedenbouwkundige voorschriften voor de site graag op korte termijn zou zien verhuizen naar het gemengd regionaal bedrijventerrein in het noorden van het plangebied Geraardsbergen Noord.

Die uitleg overtuigt niet. Dat het deelplan Geraardsbergen Noord een oplossing kan bieden voor een herlokalisering van Rebuco, is één zaak. Een andere is evenwel dat ten minste in de huidige stand van de procedure niet genoegzaam blijkt dat de inkleuring van het plangebied Geraardsbergen Noord en die van het plangebied Unalsite samenhangen. Inzonderheid staat onvoldoende vast dat de stedenbouwkundige voorschriften van het deelplan Geraardsbergen Noord specifiek afgestemd zijn geworden op die van het deelplan Unalsite, in deze zin dat ze de herlokalisering van “de op de Unalsite aanwezige industrie” mogelijk moeten maken.

12. Ook het argument dat de kritiek die verzoeker aanvoert zich tot het PRUP in zijn geheel richt en beweerdelijk de onwettigheid van het gehele PRUP aantoont, is onvoldoende om verzoeker belang toe te meten bij meer dan alleen maar een schorsing van het deelplan Geraardsbergen Noord. De Raad van State valt voorlopig niet bij dat de algemene economie van het plan wordt aangetast door een schorsing van slechts dat onderdeel waar verzoeker belang bij heeft en door de andere, ervan losstaande, onderdelen onverlet te laten, ook al zouden ze met eenzelfde onwettigheid als het geschorste onderdeel behept zijn.

13. In het licht van wat voorafgaat, komt de vordering alleen ontvankelijk voor in zoverre zij de schorsing betreft van het deelplan Geraardsbergen Noord. De excepties zijn in die mate gegrond.

VI. Grondvoorwaarden voor een schorsing

14. Krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging worden beslist onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen

verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

VII. Grondvoorwaarde van een ernstig middel

A. Vooraf

Vraag van de tweede verwerende partij

15. De tweede verwerende partij vraagt “dat alle middelen zouden worden onderzocht door het Auditoraat en door de Raad en dit om te voldoen aan de behoefte aan finale geschillenbeslechting”. Toegelicht wordt, in essentie, dat artikel 14ter van de gecoördineerde wetten op de Raad van State alleen doeltreffend en zinvol kan worden toegepast indien “het geheel van de middelen van openbare orde of ingeroepen door de partijen waardoor de wettigheid van de betwiste akte kan zijn aangetast, wordt onderzocht”.

Voorts oppert de tweede verwerende partij een prejudiciële vraag aan het Grondwettelijk Hof te stellen over artikel 24, tweede lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en meer bepaald over de onmogelijkheid voor haar om te vragen dat de Raad van State, bij tussenarrest waarin het door de auditeur gegrond bevonden middel wordt onderzocht, het auditoraat belast met een aanvullend onderzoek van het geheel van de middelen van openbare orde of aangevoerd door de partijen, ongeacht of ze al dan niet tot een ruimere vernietiging aanleiding kunnen geven.

Beoordeling

16. De vraag is niet nieuw. Eenzelfde vraag werd onder meer ook al gesteld in de zaak die tot het arrest nr. 224.119 leidde. De Raad van State ziet geen reden om er te dezen een andere mening dan in dat arrest op na te houden.

De voorliggende vordering strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissingen, in afwachting van een uitspraak ten gronde. Als zodanig beoogt de vordering alleen in een wachtsituatie te voorzien en is ze juist niét op “finale geschillenbeslechting” gericht. Noch het artikel 14ter, noch het artikel 24, tweede lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, doen ter zake in verband met een vordering tot schorsing. Artikel 14ter veronderstelt immers “vernietigde verordeningsbepalingen” en artikel 24, tweede lid, betreft het auditorsverslag dat wordt opgesteld over de vordering tot nietigverklaring.

Er is derhalve geen reden om op het verzoek van de tweede verwerende partij in te gaan of om ten minste een prejudiciële vraag aan het Grondwettelijk Hof te stellen.

B. Derde middel, tweede onderdeel

Standpunt van de partijen

17. Verzoeker leidt een derde middel af uit “schending van artikel 4.1.1, § 1 en 4.1.7 DABM; schending van artikel 1.1.4. Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening [...]; schending 2.1.2. §3 VCRO; schending van artikel 2.2.9 § 2 VCRO; schending van artikel 3 § 1 3° van het besluit van de Vlaamse regering van 12 oktober 2007 betreffende de milieueffectrapportage over plannen en programma’s; schending van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, namelijk de materiële motiveringsplicht, het vertrouwens- en rechtzekerheidsbeginsel; het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel”.

Toegelicht wordt dat het aan de plannende overheid staat om te toetsen of de impact van de gekozen bestemmingen met bijhorende ontsluitingen, gekoppeld aan de verdere ordening van het gebied, verenigbaar zijn met de omgeving, onder andere op het gebied van mobiliteit en verkeersleefbaarheid. Bij de planopmaak moet rekening worden gehouden met de kenmerken van de

omgeving en moet de ruimtelijke draagkracht van de omgeving gevrijwaard worden. Volgens verzoeker is bij het nemen van de bestreden beslissingen “niet op zorgvuldige wijze onderzocht wat de impact van het PRUP zal zijn op de plaatselijke mobiliteit. Dit noch op het niveau van het volledige kleinstedelijk gebied, noch op deelplanniveau”.

Wat welbepaald het deelplan Geraadsbergen Noord betreft, zet verzoeker in een tweede middelonderdeel onder meer uiteen dat blijkens het plan-MER de mobiliteitsaspecten significant negatief worden beoordeeld en dat voor de ontsluiting van het deelgebied vooral de N42 en de “Parklaan” een belangrijke rol spelen.

Ofschoon echter het volledige plan-MER en de volledige ontsluitingsmaatregelen gebaseerd zijn op de aanwezigheid van deze parkweg, is de parkweg volgens de toelichting bij de stedenbouwkundige voorschriften niet verplicht en geeft het advies van de Procoro aan dat de vergunningen zonder de realisatie van de parkweg kunnen worden verleend. Ook uit de toelichtingsnota blijkt dat er nog geen zekerheid bestaat omtrent de ontsluiting van het plangebied.

Met betrekking tot de N42 stelt het plan-MER dat een heraanleg noodzakelijk is en dat die heraanleg onder meer moet bestaan uit de aanleg van een conflictvrije spoorwegovergang. Daarover is niets terug te vinden in het plan. Dat de N42 buiten het plangebied valt, kan daarvoor geen excuus zijn: “door het opmaken van een plan, in *casu* een PRUP, worden keuzes gemaakt met betrekking tot de bestemming van gronden en dit in *casu* op basis van milderende maatregelen die voor verzoekende partij totaal onzeker zijn, mede omdat deze maatregelen niet zouden kunnen worden opgenomen wegens ‘buiten het plangebied’”. Naar de mening van verzoeker konden de milderende maatregelen die noodzakelijk zijn aan de N42, worden gekoppeld aan de stedenbouwkundige voorschriften met betrekking tot de oprichting van de parkweg.

18. De eerste verwerende partij repliceert dat volgens het plan-MER de te verwachten stijging van het verkeer met 356 eenheden een slechtere

verkeersafwikkeling “kan” geven ter hoogte van het kruispunt van de N460 en de N42 en dat de ontsluitingsweg (parkweg) aanleiding “kan” geven tot sluipverkeer. Het effect op de verkeersveiligheid en inzake sluipverkeer wordt als weinig significant negatief beoordeeld. Voorts merkt de eerste verwerende partij op dat in het plan-MER enkele suggesties worden gedaan omtrent de heraanleg van de N42, maar dat de N42 geen deel uitmaakt van het plangebied. Dit betekent volgens de eerste verwerende partij niet dat het plan geen doorgang kan vinden; overigens is de te verwachten stijging van het verkeer slechts een fractie van de bestaande verkeersstroom en is het niet duidelijk of de negatieve effecten zich effectief zullen voordoen. De vermelding in de toelichtende kolom van de voorschriften van het PRUP over het niet verplicht zijn van de aanleg van de parkweg, is geen verbindend voorschrift.

19. De tweede verwerende partij stelt vast dat het volgens het plan-MER aangewezen is de N42 herin te richten, maar dat de N42 niet in het plangebied valt, zodat een heraanleg niet in de stedenbouwkundige voorschriften kan worden opgenomen. Evenwel is binnen het plangebied een duidelijke ontsluiting voorzien:

“De Parkweg als centrale, lokale ontsluitingsstructuur tussen de N495/Zonnebloemstraat en de aansluiting met de N42 in het noorden. Voor de realisatie van de Parkweg is een brug over de spoorlijn noodzakelijk’.

Het gemengd regionaal bedrijventerrein wordt aldus ontsloten via een centrale ontsluitingsstructuur, aantakkend op de N42 Astridlaan. De centrale ontsluitingsweg wordt ontwikkeld als een parkweg, met laanbeplanting en van de rijweg gescheiden fietspaden.”

20. De eerste tussenkomende partij wijst er op dat de provincie noch op planningsniveau, noch op beheersniveau bevoegd is inzake de N42, die een gewestweg is. De opmerking dat de aanleg van de parkweg niet verplicht zou zijn, betreft geen bindend voorschrift.

Beoordeling

21. Luidens het plan-MER zal de herbestemming voor het plangebied Geraardsbergen Noord aanleiding geven tot de verhoging van het

aantal bewegingen met 356 eenheden. Aangezien er langs de N42 geen voetpaden zijn en de fietsinfrastructuur zich beperkt tot een geschilderde fietsstrook, gaat door de toename van het autoverkeer de kwaliteit voor de zwakke weggebruikers erop achteruit. Ter hoogte van het kruispunt van de N460 met de N42 kan de afwikkelingskwaliteit afnemen. Door de toegenomen verkeerstroom neemt ook de bereikbaarheid af van de langs de weg gelegen woningen. Het effect op de verkeersafwikkeling wordt als matig significant negatief (-2) beoordeeld. Indien er geen conflictvrije spoorwegovergang komt op de N42, zal de nieuwe ontsluitingsweg met zijn brug over de spoorlijn aanleiding geven tot sluipverkeer.

Als milderende maatregelen vermeldt het plan-MER:

“Een heraanleg van de N42 is noodzakelijk. Deze heraanleg zou moeten bestaan uit:

- heraanleg van de verschillende kruispunten met het oog op capaciteit (meer opstelstroken) en veiligheid (lichtenregeling)
- de aanleg van veilige en gescheiden fietspaden
- de aanleg van conflictvrije spoorwegovergang.

Gezien de N42 buiten het plangebied valt, kan dit niet opgenomen worden in het RUP.”

In tegenstelling tot wat de verwerende partijen in de memories van antwoord doen gelden, betreffen deze milderende maatregelen op het eerste gezicht geenszins suggesties of aanbevelingen, maar worden ze als een noodzaak voorgesteld.

In de toelichtingsnota bij het bestreden ruimtelijk uitvoeringsplan heet het dan weer dat het formuleren van ontwikkelingsperspectieven voor de doortocht van de N42 in samenhang met de ontwikkelingsperspectieven van de kleinhandel (Astridlaan) als een “planningsopgave” kan worden beschouwd, namelijk als een belangrijk aandachtspunt of belangrijke onderzoeksvraag die in het afbakeningsproces aan bod komt en waarop een antwoord geformuleerd “moet” worden.

22. Hoewel dus de impact van het deelplan Geraardsbergen Noord op de mobiliteit, meer in het bijzonder de afwikkeling van het verkeer op de N42, volgens het plan-MER ingrepen vereist aan verschillende kruispunten van de

N42, met betrekking tot fietspaden en de spoorwegovergang, worden die impact en ingrepen in het verdere planningsproces blijkbaar volledig buiten beschouwing gelaten om reden dat de N42 buiten het plangebied valt. Zo lijkt het deelplan finaal te zijn vastgesteld zonder dat er een behoorlijke afweging en beoordeling van alle betrokken ruimtelijke behoeften aan ten grondslag ligt.

De bestreden beslissingen schenden dan ook op het eerste gezicht het in het middel aangevoerde artikel 1.1.4 VCRO, dat luidt:

“De ruimtelijke ordening is gericht op een duurzame ruimtelijke ontwikkeling waarbij de ruimte beheerd wordt ten behoeve van de huidige generatie, zonder dat de behoeften van de toekomstige generaties in het gedrang gebracht worden. Daarbij worden de ruimtelijke behoeften van de verschillende maatschappelijke activiteiten gelijktijdig tegen elkaar afgewogen. Er wordt rekening gehouden met de ruimtelijke draagkracht, de gevolgen voor het leefmilieu en de culturele, economische, esthetische en sociale gevolgen. Op deze manier wordt gestreefd naar ruimtelijke kwaliteit.”

23. Eventueel kon, zoals uit de toelichtingsnota bij het aangevochten uitvoeringsplan blijkt, de verkeersdruk op de N42 doorheen het woonweefsel van het stedelijk gebied – en ter hoogte van de woning van verzoeker – verminderd zijn geworden door het economisch bestemmingsverkeer voor de nieuwe stedelijke ontwikkelingen, inzonderheid voor het zuidelijke deel van het gemengd regionaal bedrijventerrein, reeds vanaf Schendelbeke in de gelegenheid te stellen de N42 te verlaten en de parkweg, zijnde de “centrale, lokale ontsluitingsstructuur” van het regionale bedrijventerrein, te volgen. Daarvoor is evenwel vereist dat deze parkweg de spoorlijn naar Gent overbrugt.

Hoewel dergelijke brug over de spoorweg volgens het toelichtende deel dat aan de verordenende stedenbouwkundige voorschriften voor het deelplan Geraardsbergen Noord voorafgaat, “noodzakelijk” is voor de realisatie van de parkweg, wordt daaromtrent in de stedenbouwkundige voorschriften alleen bepaald dat ze “mogelijk” is. Waaraan, voor alle duidelijkheid, onder “Toelichting” nog wordt toegevoegd dat de aanleg van de brug niet verplicht is.

24. In de gegeven omstandigheden doet verzoeker op het eerste gezicht terecht gelden dat de plannende overheid niet de nodige zorgvuldigheid aan de dag heeft gelegd bij haar beoordeling van de verenigbaarheid op het gebied van mobiliteit en verkeersleefbaarheid van, eensdeels, de gekozen bestemmingen en ontsluitingen met, anderdeels, de omgeving. Het tweede onderdeel van het derde middel is in de besproken mate ernstig.

VIII. Grondvoorwaarde van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel

Uiteenzetting van de partijen

25. Verzoeker doet gelden dat het hinterland achter zijn woning zal worden omgevormd van landschappelijk waardevol agrarisch gebied naar gemengd regionaal bedrijventerrein met activiteiten zoals recyclage en afvalverwerking, dat de stofhinder, geluidshinder, ongezonde lucht, ten gevolge van die exploitatie moeilijk te ontkennen is en ook expliciet wordt erkend in het plan-MER, dat de hinder nog zal vergroten door de verhoging van het verkeer op de N42 en de mobiliteitsdruk ter hoogte van zijn woning, en dat ook de visuele impact groot zal zijn. Kortom, de bestemmingswijzigingen zullen het woonklimaat en de kwaliteit van de leefbaarheid van de omgeving van verzoeker ernstig in het gedrang brengen.

Tevens wordt aangevoerd dat het bestreden PRUP de rechtsgrond vormt voor de later te verlenen stedenbouwkundige en milieuvergunningen, zodat er een rechtstreeks verband bestaat tussen de bestreden besluiten en het nadeel. Aangezien het PRUP in werking is getreden, kunnen de bestemmingswijzigingen op heden reeds worden uitgevoerd.

26. De eerste verwerende partij meent in essentie dat verzoeker maar weinig visuele impact, geluid en stof zal merken omdat zijn perceel gelegen is “te midden van een immense bufferzone”, dat de toename van de hinder wordt afgezwakt door kleinere bedrijven te vestigen nabij de woonwijk en door de reeds aanwezige verkeershinder op de N42, dat volgens de stedenbouwkundige

voorschriften de activiteiten voornamelijk binnen de bedrijfsgebouwen moeten gebeuren, en dat de mobiliteitsdruk werd weerlegd bij de bespreking van het derde middel.

27. De tweede verwerende partij leest in het verzoekschrift enkel een algemene omschrijving van nadelen “zonder evenwel rekening te houden met de uiteindelijke toepassing van de stedenbouwkundige voorschriften én de milderende maatregelen van het PRUP”.

28. De tussenkomenende partij voegt daar aan toe dat de installatie die door verzoeker geviseerd wordt nog niet over de vereiste vergunningen beschikt en nog volop bezig is gronden op te kopen.

Beoordeling

29. Gelet op de ligging van verzoekers woning is het deelplan Geraardsbergen Noord van aard zijn woonklimaat drastisch in negatieve zin te beïnvloeden, doordat het de directe omgeving achter zijn woning van landschappelijk waardevol agrarisch gebied herbestemt tot een gemengd regionaal bedrijventerrein waarop, op een paar tientallen meter afstand, grootschalige afvalverwerkende en recyclerende activiteiten toegelaten zijn.

Anders dan de tweede verwerende partij meent, is de uiteenzetting van verzoeker geen algemene omschrijving van nadelen, maar staft hij ze met precieze passussen uit het plan-MER. De tweede verwerende partij brengt dit niet in het gedrang door zelf in het algemeen te verwijzen naar “de stedenbouwkundige voorschriften én de milderende maatregelen van het PRUP”.

Naar het oordeel van de Raad van State vermogen ook de nuancerings- of verzachtende argumenten die de eerste verwerende partij bijbrengt, niet wezenlijk te ontkrachten dat verzoeker ten gevolge van het deelplan een nadeel dreigt te ondergaan dat als ernstig en moeilijk te herstellen in de zin van artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State is te aanzien.

Wat meer in het bijzonder de verkeersdruk en -hinder betreft, is eerder, bij de bespreking van de ernstige middelen, al gebleken dat het om een betekenisvol nadeel gaat dat ogenschijnlijk ten onrechte niet het voorwerp van een adequate afweging heeft uitgemaakt.

Waar, ten slotte, het deelplan Geraardsbergen Noord de noodzakelijke rechtsgrond vormt voor het verlenen van de stedenbouwkundige en milieuvergunningen die het aangevoerde nadeel nader zullen verwerkelijken, is er naar het oordeel van de Raad van State geen reden om een voldoende rechtstreeks verband tussen deelplan en aangevoerd nadeel te betwijfelen. Het vormt dan ook geen beletsel voor een schorsing dat de door verzoeker geviseerde exploitant nog niet over de vereiste vergunningen zou beschikken en nog bezig is gronden op te kopen.

30. Ook aan de tweede cumulatieve grondvoorwaarde voor een schorsing is voldaan.

BESLISSING

1. Aan de nv Lukona en de stad Geraardsbergen wordt toegelaten in het kort geding tussen te komen.

2. De Raad van State schorst de tenuitvoerlegging van het besluit van 5 september 2012 van de provincieraad van Oost-Vlaanderen tot definitieve vaststelling van het provinciaal ruimtelijk uitvoeringsplan “Afbakening kleinstedelijk gebied Geraardsbergen” en van het besluit van 7 december 2012 van de Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport waarbij dit PRUP wordt goedgekeurd, wat het deelplan Geraardsbergen Noord betreft.

3. De Raad van State verwerpt de vordering voor het overige.

4. Dit arrest dient te worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het tweede gedeeltelijk geschorste besluit.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van twaalf november 2013, door de Raad van State, Xe kamer, samengesteld uit:

Johan Lust,	kamervoorzitter,
Pierre Lefranc,	staatsraad,
Jan Clement,	staatsraad,
bijgestaan door	
Silvan De Clercq,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Silvan De Clercq

Johan Lust